

روز جهانی کارگر: نانِ ماهِ «مه»!

در شمال انگلستان در آغاز ماهِ مهِ نانی می‌پزند گرد و درست در میانه آن نگاره چلیپایی می‌کشند. چلیپا از دیرباز نمادِ خورشید بوده است، پس نشانه‌افزون بخشی (برکت). ماه مه سرآغاز گرما و نوید دهنده بارآوری کشتزارها و بردادنِ جالیزها و درختان میوه هست. از همین روی کمابیش در سراسر اروپا به بزرگداشت آغاز ماه مه آیینها برگزار می‌شود که از آن میان درختِ ماه Maibaum در سرزمینهای ژرمانیک را می‌توان یاد کرد؛ دیرکی ست بلند که بر سر آن میوه‌ها و سبزینه‌ها آویخته در پایش به شادخواری و شادنوشی پرداخته می‌رقصند. دولت ایالات متحده از پذیرش درخواست کاهش ساعتهای کاری به هشت ساعت در روز خودداری کرد که در پی آن گردهماییهای خیابانی گسترده‌ای به راه افتاد و روز چهارم ماه مه ۱۸۸۶ در هی مارکت شیکاگو کار به زد و خورد میان کارگران و نیروهای پلیس کشید. شماری بسیار کشته و زخمی و دستگیر، که تنی چند از بازداشت‌شدگان هم به دار آویخته شدند. پس هر چند آن درگیری و تلخکامیها به روز چهارم ماه مه رخ داد، یکم ماه مه را روز کارگر گرفتند که افزونی‌ای به زندگی کارگران راه یافت؛ ساعت کار کاهش یافت، حقوقی برای کارگران پذیرفته شد و دیگر. می‌توان گفت آغاز ماه مه در بینش مردم باختر زمین جایگاهی «سرّ نمونه وار Archetypal» دارد، یادآور رویدادی ست ایزدی.

جوناس هنوی) به انگلیسی (Jonas Hanway): (۱۲ اوت ۱۷۱۲ در پورتسموث - ۵ سپتامبر ۱۷۸۶) که در زمان نادر شاه افشار چند سالی در ایران زیست می‌نویسد: زنان بختیاری در میانه نان چلیپایی می‌نگارند. وی گمان برده بود که بختیاریان مسیحی‌اند، که نبودند.